

Ἐμίσησα τὴν ἐντύπωση (Μελέτιος Καλαμαρᾶς Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

(Ἀπομαγνητοφώνηση μέρους ὁμιλίας τοῦ Μητροπολίτου Νικοπόλεως Μελετίου γιὰ τὸν ἀείμνηστο Ἀρχιμ. Ἰωὴλ Γιαννακόπουλο)

Γιὰ τὸν Ἅγιο Ἀθανάσιο ἔκαμαν τὴν κρίση. Ἦταν ὁ ἠρωικότερος τῶν ἀγίων καὶ ὁ ἀγιότερος τῶν ἡρώων. Γιὰ τὸν ἀείμνηστον Ἀρχιμανδρίτη Ἰωὴλ Γιαννακόπουλο ἐγὼ προσωπικὰ ἔχω κάνει τὴν κρίση. Ἦταν ὁ σοφότερος τῶν συγχρόνων ἀγίων καὶ ὁ ἀγιότερος τῶν συγχρόνων μας σοφῶν. Καὶ τὸ ὑπεροχότερο πρότυπο σοφοῦ καὶ ἀγίου κληρικοῦ. Γιατὶ εἶχε μία ἀπολύτη συνέπεια σ' ἐκεῖνα πού πίστευε καὶ σ' ἐκεῖνα πού ἔπραττε καὶ ἕνα τεράστιο πνευματικὸ βάθος, τὸ ὁποῖο δέν ἀρκεῖ κανεὶς νὰ τὸ γνωρίσει, πρέπει καὶ νὰ μπορεῖ νὰ τὸ ἀξιολογήσει.

Γεννήθηκε σ' ἕνα πολὺ μικρὸ καὶ φτωχὸ χωριὸ τῆς Μεσσηνίας πού λεγόταν καὶ λέγεται Μαθία. Σήμερα δέν ξέρω ἂν ὑπάρχει, ἔχει διαλυθεῖ ἐντελῶς. Οἱ γονεῖς του

ἦταν χωριάτες, έντελῶς άσήμαντοι άνθρωποι και έντελῶς άγνωστοι. Και ο ίδιος....., (χαρακτηρισμός του πατρὸς Ἰωήλ για τὸν έαυτὸ του)

«Όταν ἤμουν στό σχολεῖο, στό δημοτικὸ και στό γυμνάσιο, τὰ άλλα παιδιὰ με λέγανε ὁ Κουτοφώτης» , γιατί τὸ ὄνομά του ἦταν Φώτιος. Ὁ Κουτοφώτης. Ἦταν κουτός. «Μὲ θεωροῦσαν χαζὸ και ἤμουν χαζὸς και δυσμαθής». Λόγια δικὰ του, ὄχι δικὰ μου. «Δειλὸς , άνόητος και βλάκας».

Λόγια δικὰ του. Πῶς εἶχε τὸ θάρρος νά τὰ λέει για τὸν έαυτὸ του, εἶναι λιγάκι δύσκολο νά τὸ μετρήσει κανείς. Ἄλλὰ νά, ένῶ ἦταν άκόμη παιδί, στό σχολεῖο, τὸν άπασχόλησε τὸ έρώτημα: «Γιατί τὰ άλλα παιδιὰ εἶναι έξυπνα και ἐγὼ εἶμαι κουτὸς και εἶμαι ὁ χαζοφώτης». Και έξαξε και έβρῆκε. Ψάχνοντας έβρῆκε. Και τί λέτε έβρῆκε; Διαπίστωσε ὅτι τὰ άλλα παιδιὰ εἶχαν μὲν μία εύφυία, άλλα εἶχαν και μία έπιπολαιότητα. Τσιμπολογοῦσαν έδῶ κι έκεῖ και πετοῦσαν έξυπνάδες.

Και οἱ διδάσκαλοι, με τὸ άθλιο παιδαγωγικὸ σύστημα πού ἔχουμε έδῶ στήν Ἑλλάδα, μένανε εύχαριστημένοι άπὸ τις έξυπνάδες τῶν παιδιῶν. «Εγὼ», μοῦ έλεγε ὁ πάτερ Ἰωήλ, «κατάλαβα ὅτι τουλάχιστον για τὸν έαυτὸ μου, έπειδὴ ἤμουν δυσμαθής, χρειαζόμουν σοβαρὴ μελέτη». Και προσπάθησε νά κάνει ὅσο πιὸ σοβαρὴ μελέτη μποροῦσε. Φυσικὰ με έπαναλήψεις. Και τὰ κατάφερε. Κατάλαβε, άπὸ τότε, ὅτι μπορεῖ ὁ ίδιος νά μορφωθεῖ και νά ἔχει βάσεις πνευματικές, μορφωτικές έννοοῦμε τώρα, πιὸ καλές άπὸ τὰ άλλα παιδιὰ, βάσεις πιὸ σταθερές. Και κατάλαβε ὅτι ἡ έντύπωση εἶναι ένα ψεύτικο πρᾶγμα πού δέν αξίζει τὸν κόπο νά τοῦ δίνει κανείς σημασία. Και έτσι, μοῦ έλεγε, σὲ ἡλικία νεαροτάτη, 14 - 15 χρόνων, έμίσησε τὴν ψεύτικη έντύπωση. Γιατί; Ἐπειδὴ κατάλαβε.

Ποιὸ ἦταν τὸ συμπέρασμά του; Τὸ συμπέρασμά του ἦταν : Ὁ άνθρωπος δέν εἶναι αὐτὸ πού εἶναι και μπορεῖ νά αλλάξει, μπορεῖ νά διορθωθεῖ. Ἡ σκέψη αὐτή, τόσο πρῶιμη άλλα και πολὺ βαθιά, εἶναι αὐτή πού έσφράγισε ὀλόκληρη τὴ ζωὴ του.

Πηγή: agiazoni.gr